

dem freithof Sanndt Steffans Thumbkirchen ligenndt von grundt auf, wie das yetzo steet, mit vunferm mercklichen darlegen vnd Cossten von newem vunder vnd In demselben Bischofflichen pal-laci Funff Qhramerläden erpawen, zuerichten und machen lassen...“ Te prodajalnice so se dajale v najem, in najemščina se je porabila za obletnico. Sezidana je bila ta stavba v letih 1514. do 1517; vsekako so meseca novembra naposled imenovanega leta delali žlebove ob strehi. Cesar je podaril v to kot prispevek („zu ainer pawsteuer“), 6 stotov bakra, katerega je dobavil neki Koloman Zaylensteiner na njegov zasebni račun, kajti plačilna nakaznica je naslovljena na Fuggerjevo banko, ne na državno ali deželno upravnništvo. Razen tega je pa posodila deželna blagajna škofu še 100 gl. v gotovini — nedvomno na željo cesarjevo; kajti 7. septembra 1518 veli Maksimilijan svojemu namestniku, da naj Lovru Saurerju vračuni onih 100 gl., katere je svoj čas škofu posodil, to se pravi torej, da gre ta svota za izdajo in da se ne povrne.

Temeljno zidovje one škofije, ki jo je postavil naš rojak, stoji še dandanes, a notranjščina je prezidana. Leta 1579. je stanovanje malo razširil škof Neubeck; bistveno pa se je prezidal ves двореc l. 1616. Takrat so obzidali pred prosto stoječi obrambeni stolp z gmotno pomočjo cesarja Ferdinanda II., ki je podaril za to 100 000 tolarjev in so tudi razširili poslopje, prizidavši mu zadej nov del. Notranje prostornosti sta pretvorila škofa Wolfrath (1638) in pa grof Breuner (1641). Današnja obliko, osobito na pročelju proti sedanjemu glavnemu vhodu, sedanje okraske, itd. je dobila palača pod nadškofom grofom Žigo Kollonitschem l. 1738.; od tedaj se ni več prezidavala. Stransko pročelje, vzporedno s se-verno platjo svetoštetanske katedrale pa je ohranilo mnogo svojega pristnega značaja; stranska vrata so ista, kot jih je Slatkonja napravil, kapelica na istem mestu, kot je stala za časa prvotne škofije, in vsa stavbinska črta na tej strani je danes ravno tista, kot jo nahajamo v načrtih od l. 1547. sèm.

(Dalje.)

V trpljenja šoli.

Zložil Ant. Medved.

O nastanku in namenu zemeljskih stvari živečih govorilo in pisalo mnogo je duhov mislečih.

Danes kot pred tisoč leti svet si beli trdo glavo, kaj in komu je verjeti, kdo med njimi sodi pravo.

Glasna orijo vprašanja: Kje se dviga šola tista, kjer resnica se oznanja nepokvarjena in čista?

Sad najglobljega spoznanja, ki razum uklanja volji, danes kot pred tisoč leti kje zori? — V trpljenja šoli.

Neumen kes.

Zložil Anton Medved.

V življenju uro marsiktero globoko sem se pokesal, da sem visokim svojim upom tako brezmejno veroval.

Neumnik! Hvalim naj usodo, da bil sem srečen enkrat vsaj! Kaj je brez upanja življenje, in upanje brez vere — kaj?!

